

Forfatter: Larsen, Thøger

Titel: Augustnat

Citation: Larsen, Thøger: "Augustnat", i Larsen, Thøger: *Fire digtsamlinger 1904-1912*, udg. af Lotte Thyrring Andersen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 18. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenthfiredigt-shoot-workid55976/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fire digtsamlinger 1904-1912

Augustnat

Marken dufter af modent Korn
en sildig Aften i Høst, –
op over Fjorden et Maanehorn
stiger i yderste Øst,
stanger ind i en liden Sky
et gyldentblødende Saar,
mens hen over Vover og Vange
Vinden vaklende gaar.

Langs Skoven fører den alfar Vej,
furet af Hjulets Fælg, –
Løvet gaber i Møde mig
med tusinde Skyggesvælg;
Skoven lurar med skumle Hvisk,
lumsk som en hungriq Trolde – –
jeg aner de Svælg saa dybe
som Helved og Hedenoid.

Skyerne sejle i sindig Flok,
flade og sorte de ses,
den største ligner en Djævlerok
med en Taagefinne-Kres;
de strække gennem det Ævigblaa
Luffer og Tunger ud; –
tyst mellem Skyernes Rande
kastes med Stjerneskucl.

Natten rider paa Jordens Ryg
i Rummet sit Elverridt,
rækker sin Skaal, og jeg drikker tryk,
til Nattens Væsen er mit.
Elske dig Gud, min Hjertenskærl!
Jeg elsker den store Nat,
rider med hende i underligt Vejr,
elverskudt, besat